

UOHSX00B16JD

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0224/2017/VZ-07292/2018/321/EDo

Brno 9. března 2018

V řízení o rozkladu ze dne 12. 12. 2017 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne a podaném navrhovatelem –

- **MOVYS a.s.**, IČO 35802286, se sídlem Piesočná 7, 821 04 Bratislava, Slovenská republika, zastoupena na základě plné moci ze dne 9. 10. 2017 JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem, ev. č. ČAK 04993, se sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0401/2017/VZ-30944/2017/522/RCh ze dne 28. 11. 2017, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 9. 10. 2017 na návrh výše označeného navrhovatele z téhož dne ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Ředitelství silnic a dálnic České republiky**, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Měření úsekové rychlosti na uzavírkách na dálnicích**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 7. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 7. 2017 pod ev. č. Z2017-019189, ve znění oprav uveřejněných dne 28. 8. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. 7. 2017 pod ev. č. 2017/S 138-282694, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 8. 2017 pod ev. č. 2017/S 164-338005,

jsem podle §152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0401/2017/VZ-30944/2017/522/RCh ze dne 28. 11. 2017

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“¹) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem, obdržel dne 9. 10. 2017 návrh ve smyslu § 250 zákona z téhož dne (dále jen „**návrh**“) navrhovatele – MOVYS a.s., IČO 35802286, se sídlem Piesočná 7, 821 04 Bratislava, Slovenská republika, zastoupena na základě plné moci ze dne 9. 10. 2017 JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem, ev. č. ČAK 04993, se sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5, (dále jen „**navrhovatel**“) na přezkoumání úkonů zadavatele – Ředitelství silnic a dálnic České republiky, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky „Měření úsekové rychlosti na uzavírkách na dálnicích“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 7. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 7. 2017 pod ev. č. Z2017-019189, ve znění oprav uveřejněných dne 28. 8. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. 7. 2017 pod ev. č. 2017/S 138-282694, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 8. 2017 pod ev. č. 2017/S 164-338005 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 9. 10. 2017, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení na veřejnou zakázku, v daném případě ve smyslu § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

II. Napadené usnesení

3. Dne 28. 11. 2017 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0401/2017/VZ-30944/2017/522/RCh (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým zastavil správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0401/2017/VZ (dále jen „**správní řízení**“) podle § 257 písm. c) zákona, neboť v souvislosti s podáním návrhu navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 odst. 1 zákona, tedy ve lhůtě pro doručení návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tedy do 10 dnů ode dne, v němž obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky navrhovatele odmítl, tj. nejpozději do 9. 10. 2017, nýbrž až dne 10. 10. 2017.
4. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad uvedl, že jak vyplývá z dokumentace o zadávacím řízení, navrhovatel podal dne 8. 9. 2017 zadavateli námitky směřující proti zadávacím podmínkám, přičemž tyto námitky byly zadavateli doručeny téhož dne. Zadavatel námitky navrhovatele odmítl rozhodnutím ze dne 21. 9. 2017, které bylo navrhovateli doručeno dne 28. 9. 2017 prostřednictvím držitele poštovní licence.
5. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad konstatoval, že podle § 251 odst. 2 zákona navrhovatel v případě, kdy se chce domoci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v zadávacím řízení před uzavřením smlouvy na realizaci veřejné zakázky ze strany Úřadu, musí návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele doručit Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel jeho námitky odmítl. Rozhodnutí o námitkách bylo navrhovateli doručeno dne 28. 9. 2017 prostřednictvím držitele poštovní licence. Posledním dnem hmotněprávní (arg.: *návrh musí být ... doručen...*) lhůty pro podání návrhu, jakož i pro složení kauce na účet Úřadu, proto bylo pondělí 9. 10. 2017, avšak kauce byla složena na účet Úřadu až dne 10. 10. 2017, což je patrné z výpisu z účtu Úřadu ze dne 11. 10. 2017 č. 151, který je součástí spisové materiálu.

III. Rozklad navrhovatele

6. Dne 12. 12. 2017 podal navrhovatel proti napadenému usnesení rozklad, který byl Úřadu doručen téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo zadavateli doručeno dne 28. 11. 2017. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.
7. Navrhovatel v rozkladu nerozporuje opožděné připsání kauce na účet Úřadu, avšak má za to, že toto nastalo postupem bankovního ústavu, což nemohl ovlivnit, proto se domnívá, že svou povinnost ohledně zaplacení kauce splnil. Z přílohy rozkladu „Potvrzení o transakci“ lze dle navrhovatele dovodit, že navrhovatel zaslal kauci na účet Úřadu dne 5. 10. 2017, přičemž tato byla připsána na účet Úřadu až po pěti dnech. Navrhovatel v této souvislosti opakuje, že svou povinnost splnil a jednání bankovního ústavu nemohl nijak ovlivnit. Má tedy za to, že za opožděné připsání kauce nemůže Úřad postihovat navrhovatele.
8. Navrhovatel apeluje na příslušná ustanovení (zejm. § 37 odst. 3) správního řádu ohledně vady podání, kdy by měl správní orgán vyzvat účastníka správního řízení k odstranění vady podání a poskytnout mu přiměřenou lhůtu. Takový postup dle navrhovatele koresponduje se zásadou efektivní ochrany práv účastníků řízení. Nepřipsání finančních prostředků na účet správního orgánu může být dle navrhovatele způsobeno externími vlivy, např. i výpadkem elektronického systému či důsledkem vyšší moci. V takových případech je dle navrhovatele

nepřijatelné, aby byla zásada rychlosti správního řízení nadřazená právu účastníka řízení na projednání věci.

9. Navrhovatel se dále odvolává na zásadu zákazu diskriminace v případě zahraničních uchazečů, jelikož má za to, že stanovení procesní povinnosti zaplacení kauce, kdy nedodržení zákonné lhůty je považováno za neodstranitelnou vadu, nezaručuje stejnou úroveň právní ochrany pro hospodářské subjekty mimo Českou republiku. Navrhovatel podotýká, že právo Evropské unie neupravuje jednotně povinnost bank dodržovat jednotné lhůty na připsání finančních prostředků na účet příjemců u přeshraničních úhrad s konverzí měny, jako jsou tyto lhůty upraveny pro případ vnitrostátních úhrad v jedné měně. Z telefonických konzultací navrhovatele s jednotlivými bankami Slovenské republiky a České republiky vyplynulo, že připsání finančních prostředků v případě úhrady z jiného státu než Česká republika a v měně euro na účet v české měně může trvat až 6 dní. Z toho navrhovatel dovozuje, že hospodářský subjekt z jiného členského státu Evropské unie, který má účet vedený v jiné měně než CZK, může mít až o 60 % kratší lhůtu na úhradu kauce, což považuje v rozporu se zásadou rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Závěr rozkladu

10. Navrhovatel žádá, aby předseda Úřadu zabezpečil jeho právo na soudní a jinou právní ochranu a právo na projednání věci a aby přiznal, že kauce byla ze strany navrhovatele zaplacená včas v souladu se zákonem. Navrhovatel je přesvědčen, že napadené usnesení je v rozporu s právními předpisy, a proto navrhuje předsedovi Úřadu, aby napadené usnesení zrušil a aby přikázal Úřadu pokračovat ve správním řízení.

Vyjádření zadavatele

11. Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 21. 12. 2017 sděluje, že se s napadeným usnesením Úřadu ztotožňuje, a proto navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení potvrdil a podaný rozklad zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného usnesení, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
14. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke změně napadeného usnesení.

V. K námitkám rozkladu

15. Podstatou sporu mezi Úřadem a navrhovatelem není skutečnost, že kauce navrhovatele byla připsána na účet Úřadu opožděně, přesně až dne 10. 10. 2017, ačkoli k jejímu připsání na účet Úřadu mělo dojít nejpozději dne 9. 10. 2017, tedy do 10 dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel jeho námitky odmítnul. V tomto aspektu navrhovatel napadené usnesení nerozporuje a sám přiznává fakt, že k opožděnému připsání kauce na účet Úřadu skutečně došlo.
16. Podstatou námitky navrhovatele je nicméně to, že navrhovatel zaslal kauci na účet Úřadu dne 5. 10. 2017, přičemž kauce byla připsána na účet Úřadu po pěti dnech, což nastalo dle navrhovatele výhradně vlivem bankovního ústavu v rámci přeshraniční úhrady s konverzí měny z EUR na CZK, které navrhovatel nemohl ovlivnit. Navrhovatel se proto domnívá, že by v takovém případě měl Úřad aplikovat ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu ohledně vady podání, kdy by měl správní orgán vyzvat účastníka správního řízení k odstranění vady podání a poskytnout mu přiměřenou lhůtu, a zajistit tak navrhovateli efektivní ochranu jeho práv coby účastníka správního řízení. S touto argumentací navrhovatele nemohu souhlasit, k čemuž dodávám následující.
17. Ustanovení § 255 odst. 1 zákona explicitně stanoví, že navrhovatel je povinen složit na účet Úřadu kauci ve lhůtě pro doručení návrhu, tzn. nelze připustit, aby byla kauce na účet Úřadu složena později. V této souvislosti lze odkázat např. na komentářovou literaturu (HERMAN, Pavel. Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2016), kde je k citovanému ustanovení zákona uvedeno: *„Kauci je navrhovatel povinen složit spolu s podáním návrhu, a to nejpozději do konce lhůty pro doručení návrhu podle § 251 odstavec 2 nebo 3.“* Obdobně lze odkázat též na komentář k citovanému ustanovení uvedený v Systému ASPI (JUDr. Vilém PODEŠVA, LL.M., Mgr. Lukáš SOMMER, JUDr. Jiří VOTRUBEC, JUDr. Martin FLAŠKÁR, Mgr. Jiří HARNACH, Mgr. Jan MĚKOTA, JUDr. Martin JANOUŠEK aj. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer), kde je uvedeno: *„S podáním návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele je navrhovatel povinen složit na účet ÚOHS kauci. Zákon v komentovaném ustanovení stanoví, že kauce musí být složena ‚ve lhůtě pro doručení návrhu‘, tedy v poslední den lhůty již musí být připsána na účet ÚOHS, a proto je třeba složit kauci na účet ÚOHS v dostatečném předstihu“.*
18. Názor, že ve lhůtě pro doručení návrhu musí být kauce připsána na účet Úřadu, má rovněž oporu v judikatuře správních soudů. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 81/2015-63 ze dne 23. 10. 2017. V daném případě Krajský soud v Brně potvrdil, že lhůta pro složení kauce jednoznačně nebyla dodržena, když příkaz k úhradě kauce byl sice učiněn v poslední den lhůty, avšak kauce byla připsána až den následující. V citovaném rozsudku dospěl soud k závěru, že povinnost složit kauci na účet Úřadu s podáním návrhu se rozumí povinnost kauci na účet připsat, tedy zaplatit, nikoli jen odeslat. Soud v citovaném rozsudku uvedl mimo jiné, že *„[p]odle uvedených ustanovení zákona o veřejných zakázkách [§ 115 odst. 1 a § 117a písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, pozn. předsedy Úřadu] nelze dospět k závěru, že by nebylo zřejmé, jakou povinnost měl žalobce splnit, resp. že měl kauci skutečně ‚zaplatit‘. Soud se plně ztotožňuje se závěry správních orgánů, že nelze tento pojem vykládat jinak, než že kauce má být na účet Úřadu v dané lhůtě skutečně ‚připsána‘, neboť z povahy*

věci by jiný výklad nedával smysl. Pokud by zákonodárce chtěl, aby podmínka daného řízení byla splněna např. zadáním příkazu k platbě v elektronickém bankovníctví, takovou možnost by do zákona vložil (např. by uvedl, že platba ve lhůtě musí být ‚odeslána‘ apod.) V daném ustanovení je však zcela jednoznačně uvedeno, že kauce má být v dané lhůtě na účtu úřadu ‚složena‘, tj. bezpochyby se jedná o její připsání na daný účet.“

19. Rozhodovací praxe Úřadu je tak v duchu výše citovaných komentářů i soudního rozsudku zcela konstantní. V této souvislosti lze odkázat např. na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0941/2015/VZ-02064/2016/541/MSc ze dne 18. 1. 2016, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R38/2016/VZ-27549/2016/321/IPs ze dne 1. 7. 2016, a kterým bylo správní řízení zastaveno, neboť nedošlo k připsání kauce na účet Úřadu nejpozději poslední den lhůty pro doručení návrhu Úřadu. Mimochodem kauce ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0941/2015 byla připsána na účet Úřadu rovněž pouze jeden den po zákonné lhůtě, tedy tak jako v šetřeném případě.
20. Je třeba uvést, že ačkoliv se citovaný rozsudek i rozhodnutí Úřadu vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZVZ“), lze závěry v nich uvedené ohledně povinnosti uhradit kauci spolu s podáním návrhu aplikovat i ve vztahu k nyní účinnému zákonu. ZVZ v § 115 odst. 1 stanovil, že navrhovatel je povinen složit kauci na účet Úřadu s podáním návrhu. Dále ZVZ ve znění účinném do 5. 3. 2015 stanovil v § 117a písm. b), že Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže nebyla s podáním návrhu složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 a navrhovatel kauci nesloží ani v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem. Nyní účinný zákon stanoví v § 255 odst. 1, že je navrhovatel povinen složit kauci ve lhůtě pro doručení návrhu. Dále nyní účinný zákon stanoví v § 257 písm. c), že Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 zákona. Z dikce citovaných ustanovení ZVZ a ustanovení nyní účinného zákona je patrné, že tyto úpravy formulují danou povinnost shodně jako povinnost složit kauci v určité zákonné lhůtě. Tyto úpravy dále shodně stanoví jako důsledek nesložení kauce v daných lhůtách povinnost Úřadu zastavit správní řízení. Závěry ohledně povinnosti uhradit kauci spolu s podáním návrhu lze tedy bezvýhradně aplikovat i ve vztahu ke stávajícímu zákonu, neboť povinnost složit kauci ve lhůtě pro podání návrhu nebyla nikterak dotčena.
21. Jedinou rozhodující skutečností pro posouzení splnění této povinnosti navrhovatelem tedy je, že ve lhůtě stanovené zákonem nebyly peněžní prostředky odpovídající kauci navrhovatelem složeny na účet Úřadu, tedy že v šetřeném případě nebyla kauce ze strany navrhovatele do dne 9. 10. 2017 složena na účet Úřadu, tudíž navrhovatel nesplnil povinnost složit kauci na účet Úřadu ve lhůtě pro doručení návrhu.
22. K námitce navrhovatele apelujícího na aplikaci § 37 odst. 3) správního řádu podotýkám, že ustanovení § 251, 255 a 257 zákona jsou ustanoveními speciálními a zmíněné obecné ustanovení správního řádu se tak v případě povinnosti složit kauci na účet Úřadu ve lhůtě pro podání návrhu nemůže uplatnit. Zákon sám totiž rozlišuje náležitosti návrhu, jejichž absenci lze odstranit ve lhůtě stanovené Úřadem [srov. § 257 písm. a) zákona], a náležitosti, resp. podmínky řízení, jejichž absence je bez dalšího důvodem pro zastavení řízení, kam patří mj. i situace uvedená v § 257 písm. c) zákona, tedy že nedojde ke složení kauce v souladu s § 255 zákona (tj. v řádné výši a ve stanovené lhůtě). Pro ustanovení § 257 písm. c) zákona, kam spadá také šetřený případ, zákonodárce možnost zhojení absentující podmínky řízení v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem nezakotvil. Úřad proto nemůže navrhovatele

k odstranění takové vady řízení vyzvat (což by v šetřeném případě ani nebylo možné), či zkoumat důvody, pro které ke složení kauce v zákonem stanovené lhůtě nedošlo.

23. V šetřeném případě by tedy neměl oporu v zákoně takový postup Úřadu, kterým by Úřad vyzval navrhovatele k dodatečnému složení kauce ve výši dle § 255 zákona, neboť neuhrazení kauce ve lhůtě podle § 255 odst. 1 zákona je vadou neodstranitelnou, v jejímž důsledku je Úřad povinen správní řízení ze zákona zastavit.
24. Na výše řečeném ničeho nemění ani fakt, že navrhovatel je zahraniční uchazeč o veřejnou zakázku se sídlem ve Slovenské republice a že dle námítky navrhovatele právo Evropské unie neupravuje jednotně povinnost bank dodržovat jednotné lhůty na připsání finančních prostředků na účet příjemců u přeshraničních úhrad s konverzí měny, tudíž dle jeho zjištění může připsání finančních prostředků v případě úhrady z jiného státu než Česká republika a v měně euro na účet v české měně trvat až 6 dní. K námítce navrhovatele týkající se nezohlednění této skutečnosti a trvání na dodržení 10denní lhůty pro podání návrhu a zároveň složení kauce na účet Úřadu, což navrhovatel považuje za rozporné zásadě zákazu diskriminace a rovného zacházení v případě zahraničních uchazečů, uvádím, že tuto námítku nepovažuji za relevantní.
25. Dle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace. Dle § 6 odst. 3 písm. a) zákona zadavatel nesmí omezovat účast v zadávacím řízení těm dodavatelům, kteří mají sídlo v členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci.
26. Jak je z výše citovaných odstavců ustanovení § 6 patrné, dodržování zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace je povinností zadavatele (nikoli Úřadu) vůči všem dodavatelům včetně zahraničních dodavatelů. Povinnost včasné úhrady kauce v rámci zahájení správního řízení na návrh u Úřadu je však povinností dodavatele, který iniciuje dané správní řízení. Povinnost složení kauce na účet Úřadu v 10denní lhůtě pro doručení návrhu vyplývá přímo a výslovně z § 251 odst. 1 a 2 a § 255 odst. 1 zákona, navrhovatel je proto povinen ji bezvýhradně respektovat, a to každý navrhovatel bez ohledu na jeho sídlo, jelikož zákon žádnou výjimku pro zahraničního dodavatele nepřipouští, proto se jí také navrhovatel ze zahraničí nemůže ani dovolávat. Úřad jako správní orgán jedná v mezích zákona a nemůže povolovat žádnou výjimku z povinnosti včasného zaplacení kauce, která je stanovena jednoznačně a platí pro všechny navrhovatele stejně. Úřad tedy ze zákona přezkoumá včasné složení kauce na svůj účet ze strany navrhovatele jako stěžejní podmínku zahájení správního řízení na návrh. Pokud nedojde ke složení kauce v souladu s § 255 zákona ze strany navrhovatele, Úřad nemá jinou možnost než se řídit ustanovením § 257 písm. c) zákona a správní řízení musí zastavit, což také správně nastalo v přezkoumávaném případě.
27. K výše popsanému doplňuji, že je tedy výhradně odpovědností navrhovatele zajistit, aby kauce byla na účet Úřadu složena včas. Situace, kdy platba zaslaná z bankovního účtu odesílatele ze zahraničí je na účet příjemce v České republice připsána až za několik dní, je v platebním styku standardní, a proto je s ní nutno při bezhotovostních úhradách počítat. Analogicky lze na tuto situaci použít závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 7/2012 – 49 ze dne 12. 4. 2012, který se sice týká úhrady soudního poplatku, avšak stěžejní myšlenky, tedy že „...samotný převod peněžní částky jde na účet a riziko účastníka řízení...“ a „...z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti je rozhodný ten den, kdy je

částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu...“ jsou aplikovatelné i zde. Navrhovatel si tak měl být vědom skutečnosti, že v případě přeshraničního odeslání platby kauce na účet Úřadu dne 5. 10. 2017 je pravděpodobné, že tato platba bude na daný účet připsána až za několik následujících dní. Jestliže zahraniční navrhovatel chtěl mít větší jistotu, že kauce bude složena na účet Úřadu zavčas, nic mu nebránilo zvolit si v zemi sídla Úřadu zástupce ad hoc k provedení vnitrostátního bankovního převodu z účtu zástupce na účet Úřadu, případně i pověřit takového zástupce, aby v místě sídla Úřadu provedl úhradu částky ve výši kauce v hotovosti na pokladně Úřadu. Každopádně odpovědnost za složení kauce v zákonné lhůtě nese vždy navrhovatel bez ohledu na zemi svého sídla a je zcela na něm, jaký způsob složení kauce na účet Úřadu zvolí.

28. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení podle § 257 písm. c) zákona, neboť v souvislosti s podáním návrhu navrhovatele nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 odst. 1 zákona.

VI. Závěr

29. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zohlednění námitek navrhovatele, na základě zjištění, že Úřad postupoval při zastavení řízení v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení.
30. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Ředitelství silnic a dálnic České republiky, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
2. JUDr. Vladimír Tögel, advokát, Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy